SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XCV. No. 80. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 29, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 29-го КВІТНЯ 1988 Ч. 80. РІК XCV

МИТРОПОЛИТ МСТИСЛАВ ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ ЗАЯВИ ДЕПУТАТІВ УССР

С. Бавнд Брук, Н.Дж. — З канцелярії Митрополита УПЦ Мстислава повідомляють, що Владика вислав листа до віцепрезидента Джорджа Буша, спікера Палати Репрезентантів, сенаторів стейту Ню Джерзі та до внескодавців резолюції у справі 1000-річчя Християнства в Україні, в якому вичерпно відповідає на заяву десятьох депутатів УССР, яку вони вислали в справі цієї резолюції до Конгресу ЗСА.

Зокрема Владика Мстислав відповідає на цю частину заяви, в якій сказано дослівно: „Ревною прислужницею фашистських загарбників виявила себе в роки вітчизняної війни Українська Автокефальна Православна Церква. Влаштовуючи молебні на їх підтримку і освячуючи їхні злочини, вона повністю розкрила зрадницьку, антинародну сутність і причинила своє існування". Митрополит Мстислав заявляє гостро у своїй відповіді, що всі ці закиди є неправдиві і що він, як єдиний ще живучий з ієрархії цієї Церкви, уважає своїм святим обов'язком вияснити американським законодавцям правду про ці події.

І далі у своєму листі Митрополит Мстислав інформує, що Українська Автокефальна Православна Церква постала на руїнах Церкви того самого імені, яку знищив всеціло Сталін, після звільнення із совєтського ярма в часі Другої світової війни, а її відродження започаткував Митрополит Полікарп. Як ставилася німецька окупаційна влада до цієї Церкви показує секретний документ високого старшини тайної німецької поліції СС, в якому доручається „ставити опір в кожний можливий спосіб створеній Українській Автокефальній Православній Церкві".

Це доручення було виконуване точно продовж 2 і 1/2 року німецької окупації, стверджує Митрополит Мстислав, і подає як доказ сім різних фактів за 1942 і 1943 роки. Зокрема потрясаючі є факти з 1943 року, коли в Україні шалів райхскомісар Е. Кох. Тоді підпорядковано УПЦ німецьким районовим комісарам, а відтак спалено 17 церков на Волині, а Митрополита Полікарпа як і 100 священиків німецька влада розстріляла.

Відтак Владика Мстислав інформує про те, як совєтська влада після Другої займанщини зліквідувала зовсім в Україні УАПЦ, а єдина яка там тепер існує це Російська Православна Церква, підпорядкована совєтському режимові.

Тому Українська Православна Церква в ЗСА вітає заходи американських законодавців звернути увагу світу на дальше переслідування церкви та вірних на терені СССР і надіється що схвалення відповідних резолюцій в цій справі у Конгресі вплинуть на совєтську політику відносно релігії і відносно легалізації Української Православної і Католицької Церков в Україні.

Бенкет-бенефіс комітету Олімпіяди пройшов успішно

Філядельфія (М. Б-й). — В суботу, 16-го квітня ц.р., в УОК Центрі відбувся успішно бенкет-бенефіс, що його влаштував Український Олімпійський Комітет. Двісті учасників бенкету, між якими були визначні особи з українського і міжнародного спорту, провели безжурно кілька годин в легкій атмосфері, що тривала майже до півночі.

Д-р Ігор Кунаш, ведучий програмою, відкриваючи бенкет привітав присутніх і попросив о. митр. д-ра Івана Біланича провести молитву.

Головну інформативну доповідь виголосив інж. Ігор Чижович, голова Українського Олімпійського Комітету. В своєму слові він поінформував присутніх про стан підготови Олімпіяди, представив членів комітету, представників крайових і місцевих товариств, спортових діячів, визначних спортовців і колишніх змагунів УСО „Тризуб", які тепер займають провідні позиції в американському спорті (д-р Леонід Луценко і Євген Чижович). Доповідач зокрема представив добродія на українські цілі Івана Гинянського з дружиною Діяною, які зложили княжий дар у висоті 20,000 дол. на потреби Української Олімпіяди. Інж. Чижович також представив, на залі присутню учасницю Української Олімпіяди, що відбулася в 1936 році в Філядельфії, Стефанію Вовчак, і дружину покійного ентузіяста українського спорту Олександра Яремка, Анну і їх доньку Дарію.

Українську Спортову Централю Америки і Канади репрезентували Я. Петрик, М. Шмігель, Ю. Тарасюк і С. Новаківський. Крайову Пластову Старшину — Н. Павлюк, Крайову Управу СУМА — Я. Петрик і М. Шмігель, Екзекутиву ЗУАДК — Л. Сілецька. Було багато представників від місцевих відділів крайових товариств і установ.

Відомий спортовець копаного м'яча д-р Іван Павличко поінформував присутніх про початковий розвиток українського спорту в Америці.

Володимир Чижович, теперішній дорадник Американської футбольної федера

(Закінчення на стор. 3)

В СССР забракло цукру

Москва. — Кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Билл Келлер інформує у числі з 27-го квітня ц.р., що Рада Міністрів СССР опублікувала зарядження про введення обмеженого розподілу цукру, який почав зникати з ринків після того, як генеральний секретар ЦК КПСС Михаїл Горбачов, прийшовши до влади у березні 1985 року, повів гостру боротьбу проти алькоголізму і наркоманії, а приватний сектор, радше торгівці алькоголем, почали скуповувати цукор, цукрові буряки і інші товари, з яких можна продукувати самогонку.

Від 1-го травня ц.р., в СССР цукор можна буде купувати тільки на купони. У зв'язку з цим деякі партійні і громадські речники почали, спочатку потихо, а потім чимраз голосніше, висловлюватись проти надто гострих розпоряджень про справу алькоголізму і обмежень для алькогольної індустрії, яка, згідно з наказом згори, повинна випускати більше безалькогольних напитків.

Совєтський економіст Ніколай Шмелєв надрукував навіть у журналі „Новий Мір" довшу статтю до цієї теми, у якій він нагадує, що центральний уряд і компартія тратять ґрунт під ногами у безвиглядній боротьбі проти алькогольної індустрії, алькоголю взагалі і тих, які його споживають. На його думку боротьба з алькоголізмом і алькоголіками це радше проблема перевиховання совєтського суспільства і як така, повинна повернутися до шкіл, інститутів, технічних училищ, фабрик і заводів, комсомолу та інших установ. Шмелєв пропонує цілковито змінити стандарт життя громадян, щоб вони мали чим займатися, а не, прийшовши до хати, пили горілку.

Заступник міністра торгівлі Сергей Д. Алешин заявив кореспондентові газети „Ізвєстія", що запотребування на цукор зросло в СССР за один рік аж на 29 відсотків і тому є конечним обмеження в купівлі цукру, бо інакше уряд мусить витратити один більйон долярів на імпорт цього товару, якщо захоче сяк-так задовільнити запотребування на ринку.

Найбільшим обмеженням заторкнена Україна, республіка, найгустіше заселена людьми і найбільший продуцент цукрових буряків. У Києві республіканський уряд вже від 1-го квітня почав вживати купони на продаж цукру, які дають можливість кожному громадянинові купити раз в місяць 3.3 фунти цукру. Одна з теорій обмеження на цукор говорить, що цю систему купонів запропонував місцевий лідер Володимир Щербицький, якого прихильники М. Горбачова вважають шкідником політики гласности і перебудови.

В загальному в Совєтському Союзі громадяни зуживають 60 відсотків більше цукру, як громадяни ЗСА.

Р. РЕҐЕН ВИСТУПИТЬ В ОБОРОНІ СВОБОДИ РЕЛІГІЇ В СССР

Вашінгтон. — Група американських громадян, яка домагається повної свободи релігії в Совєтському Союзі й інших комуністичних державах отримала від президента Роналда Регена запевнення, що він, перебуваючи від 29-го травня до 2-го червня в Москві, піднесе у розмові з генеральним секретарем ЦК КПСС Михаїлом Горбачовим проблему релігійної свободи для всіх Церков і релігійних громад в СССР.

Група осіб, була прийнята у Білому Домі у понеділок, 25-го квітня ц.р., і там передала петицію для Президента ЗСА на передодні його поїздки до Совєтського Союзу, підписану 240 відомими політичному, релігійному, культурному і громадському світі особами, у якій вони домагаються і просять президента Р. Регена, щоб він, з нагоди своєї поїздки і Ювілею 1000-ліття Християнства в Русі-Україні, допоміг місцевим церковним активістам позбутись совєтських обмежень у практикуванні релігії і віднови свободи Церков, заборонених у виконувані їхніх релігійних практик на протязі десятиліть.

Текст петиції до М. Горбачова був поданий до відома під час пресової конференції в середу, 27-го квітня. Публікація цієї обґрунтованої спертої на історичні факти петиції появилася з фінансовою допомогою Фундації Джеймса Медісона, приватного дослідного інституту, який змагається за справжній мир у світі і поширення гегемонії комунізму на інші країни. Джордж Вайгел, президент фундації, заявив кореспондентам, що президент Р. Реген запевнив його, що він включить вимогу про привернення релігійної свободи в СССР у свою програму переговорів в Москві.

На питання кореспондентів речник Білого Дому відповів, що петиція може бути передана в Москві совєтським відповідальним особами, правдоподібно не самим президентом Р. Регеном. Раніше Р. Реген заявляв під час виступу, що СССР ніколи не досягне дружніх відносин і співпраці із західніми демократичними державами, особливо із З'єдинаними Стейтами Америки, якщо й далі порушуватиме права людини і не дозволятиме на релігійну свободу. Петиція специфічно домагається легалізації Греко-Католицької Церкви, зліквідованої під час сталінського режиму на так званому Львівському Синоді в 1946 році і вимогу на дозвіл викладання релігії для тих дітей, батьки яких погоджуються на це. Петиція наголошує також право на еміграцію релігійних діячів і в'язнів сумління.

Петицію підписали люди фактично з усіх ділянок життя: вчителі, журналісти, виховники молоді, священики, представники релігійних і громадських організацій, а навіть сенатори і конгресмени.

УСВТ „Чорноморська Січ" бере участь в Олімпіяді

Філядельфія (М. Б-й). — Українське Спортово-Виховне Товариство „Чорноморська Січ" в Ньюарку зголосило 58 змагунів до участи в Українській Олімпіяді і Здвизі Молоді, що відбудеться 27-30-го травня 1988 року в Філядельфії, в році величавого ювілею Тисячоліття Хрищення України.

Спортовці УСВТ „Чорноморська Січ" змагатимуться в копаному м'ячі — чоловіча дружина в складі 18 осіб, і юніори в числі 16 осіб; відбиванка — жіноча дружина в числі восьми осіб настільний теніс — три особи; плавання — чотири особи; і шахи — дев'ять осіб.

У СВІТІ

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ УРЯД наказав відібрати акредитацію від двох американських кореспондентів, Глена Френкела з „Вашінгтон Пост" і Мартина Флетчера з Ен-Бі-Сі Нюз. Їх покарали за звідомлення вбивства в Тунісі членами ізраїльської розвідки одного з провідників Палестинської Визвольної Організації Халіля ель-Вазіра. Представники ізраїльського уряду ще й досі відмовляються потвердити, що це їхні люди вбили Вазіра, але Френкел і Флетчер сперли свої повідомлення на „добре поінформовані ізраїльські джерела". Однак покарали їх в першу чергу за те, що вони відмовились дати свої інформації для перевірки військовій цензурі і взагалі запротестували проти обмежень у праці кореспондентів. Справу покарання вирішив сам прем'єр-міністер Їцак Шамір.

ДЕВ'ЯТЬ ДИСИДЕНТІВ з Мадярщини, Польщі і Чехо-Словаччини звернулись до офіційних представників західніх країн, щоб вони виступили в обороні вірменського правозахисника Паруйра Айрикяна, заарештованого органами КГБ ще 28-го березня цього року. Айрикян, якому сповнилося 38 років, вже відбув у совєтських концтаборах і на засланні повних 17 років. В минулому місяці його заарештували за те, що він інформував західніх кореспондентів про заворушення у Вірменії і Нагорному Карабасі. Заклик в його обороні підписали: Яцек Куронь, Ян Ліпскі і Юзеф Пініон (Польща), Мікльош Харасті, Янош Кліш і Ференц Мислівець (Мадярщина), Петр Поспішаль, Ярослав Сабата і Ян Урбан (Чехо-Словаччина).

САВДІЙСЬКА АРАБІЯ ЗІРВАЛА дипломатичні зв'язки з Іраном з причини обстрілювання іранськими військовими човнами оливних танкерів, які плавають у Перській затоці під савдійсько-арабськими прапорами. При тій нагоді представники міністерства закордонних справ пригадали іранським урядовим особам про заколоти в Меці зорганізовані зумисне іранськими терористами. Також стало відомо, що військова фльота ЗСА готова охороняти усі оливні кораблі у Перській затоці, які за такою допомогою звернуться до ЗСА.

В БИДҐОЩІ, В ПОЛЬЩІ, успішно закінчився страйк транспортових робітників. Водії автобусів, таксівок і тягарових автомобілів влаштували тихий сидячий страйк і домагалися підвишки платень з 83 злотих на годину (приблизно 20 американських центів) до 160 злотих. Робітники вже давно домагалися зрівняння їхньої платні з такими ж платнями працівників транспорту у Варшаві. Уряд, не бажаючи загострювати ситуації з робітництвом, вислав до Бидгощі своїх представників на переговори, які перевіривши справу на місці, обіцяли позитивно полагодити вимогу робітництва.

В ДАМАСКУ, СИРІЯ, відбулась перша на протязі останніх п'ятьох років зустріч керівника Палестинської Визвольної Організації Ясіра Арафата з президентом Сирії Гафезом ель-Ассадом. Кореспонденти інформують, що зроблено крок вперед до замирення, але на перешкоді стоять ще багато справ, які треба полагодити. Зустріч тривала дві й півгодини. Після зустрічі з президентом Я. Арафат зустрівся з керівниками поодиноких палестинських фракцій і темою розмов була справа консолідації та створення спільного керівництва.

СОВЄТСЬКА ГАЗЕТА „Комсомольская Правда" повідомила про випадки захворіння на тиф у Грузинській ССР. У половині квітня число хворих значно збільшилось і тоді місцевим властям прийшлось ізолювати їх в окремих відділах шпиталів, щоб зльокалізувати хворобу. Першою місцевістю де зареєстрували хворобу тифу було містечко Цгінвале, розташоване приблизно 45 миль від столиці Тбілісі. Досі у шпиталях перебуває 121 особа. Покищо смертних випадків не було, але не відомо чи лікарям вдалося припинити поширення хвороби на ширші верстви населення. Загально думають, що тиф постав із занечищеної води у міській каналізації.

Вшанують пам'ять Є. Коновальця і С. Петлюри

Ірвінгтон, Н. Дж — Заходом місцевого Відділу ООЧСУ, у вівторок, 15-го березня ц.р., представники запрошених організацій: УККА, ООЧСУ, ОЖЧСУ, СУМА, УПА, Пласту, ОО Л. „Рідна Школа", Український Музичний Інститут, 28-ий Відділ СУА, Українське Патріярхальне Товариство, Т-во Прихильників Державного Центру УНР, ОбВУА, 1-ої та 2-ої Дивізій УНА, Народна Поміч, „Провидіння", 207-ий Відділ та УНДому вибрали Громадський Комітет, під патронатом УККА, для вшанування трагічних річниць смерти св. п. полк. Євгена Коновальця і св. п. Головного Отамана Симона Петлюри.

Вибраний Громадський Комітет постановив влаштувати жалібну Академію, яка відбудеться в неділю, 22-го травня ц.р., о год. 5-ій по полудні в залі УНДому в Ірвінгтоні, Н. Дж.

Підготуванням Академії займуться Іванна Кононів, Таїса Богданська, Надія Бігун та члени комітету, в якому є представники всіх організацій. Доповідь виголосить редактор Ярослав Гайвас.

В цей день в українських церквах місцевої громади будуть відправлені Панахиди за спокій душ замордованих св. п. Є. Коновальця та св. п. С. Петлюри.

ВИСТАВКА К. РОСАНДІЧ

Едмонтон, Альта. — Заходом Софії Скрипник в днях 6-8-го травня ц.р., тут в Кромдейл школі, 11240-79-та вулиця, відбудеться виставка української мисткині з Каліфорнії, Катерини К. Росандіч. Виставку відкриє Лідія Шулякевич, голова Провінційної Ради КУК — Альберта, в п'ятницю, 6-го травня в годині 7:30 вечора.

Р. Конотопський переобраний головою Округи УНС в Баффало

Р. Конотопський.

Баффало, Н. Й. (В.Сивенький). — Представники Відділів зібрані тут на Річних зборах переобрали одноголосно Романа Конотопського головою Окружного Комітету Відділу Українського Народного Союзу Баффало. Разом з ним були обрані до Окружної Управи: Василь Шарван — перший заступник голови, Зенон Беднарський — другий заступник голови, Василь Сивенький — секретар, Марія Гаравус — касир, Марія Гнатик — голова Контрольної комісії та Петро Гаравус і Михайло Гнатів — члени Контрольної комісії.

Збори відкрив і ними проводив Р. Конотопський, якого вибрали учасники нарад предсідником, а В. Сивенького секретарем. Після вшанування мовчанкою померлих членів Округи протокол з попередніх зборів відчитав В. Сивенький. Протокол прийнято без змін на пропозицію М. Гнатик.

Фінансовий звіт Округи склала М. Гаравус. Опісля обширний звіт з праці Округи здав її голова Р. Конотопський. В ньому звітодавець подякував секретарям за приєднання у 1987 році 33 нових членів, розповів про великий успіх у підготові та влаштуванні виступу ансамблю „Лемковина" та подав інформації про діяльність Округи та її повну співпрацю з усіми організаціями міста, завдяки чому УНСоюз зберігає добре ім'я в громаді.

М. Гнатик, голова Контрольної комісії, здала звіт з перевірки діловодства і стверджила, що все було проваджене точно. Вона запропонувала в імені Контрольної комісії уділення абсолюторії, яку схвалили учасники нарад одноголосно.

Головний секретар Володимир Сохан привітав учасників зборів від Головного Екзекутивного Комітету та склав подяку Окружній Управі, а зокрема її голові, за виконану працю. Він також подякував секретарям Відділів за придбання 33 нових членів у звітовому році, подаючи здобутки кожного з них: Марія Гаравус (Відділ 127-ий) — 12 членів, Осип Гаврилюк (Відділ 360-ий) — 11 членів, Михайло

(Закінчення на стор. 3)

Українські студенти протестували біля ОН в річницю Чорнобиля

Ню Йорк. — В понеділок, 25-го квітня ц.р., в полудневих годинах, група українських студентів, у числі 15 осіб влаштувала перед будинком Секретаріяту ОН „сидячий протест" у другу річницю атомового вибуху у Чорнобилі та з приводу дальшої експлуатації російським імперіялізмом українського народу.

Студенти скували себе разом і створили коло та розвинули великий напис: „Пам'ятайте про Чорнобиль". Вони також інформували про те, що чорнобильська катастрофа не закінчилася досі і українське населення дальше терпить наслідки радіяції. Місія Української ССР в Об'єднаних Націях — це лише маріонетка в руках „старших братів", інформували студенти, а катастрофу у Чорнобилі можна було уникнути, якщо б Україна була незалежною.

Українські студенти переводять „сидячий протест" біля ОН.

В 20 хвилин від початку протесту на місці появилася поліція щоб усунути демонстрантів. Після відспівання національного гимну, студентів відтягнено із місця протесту. Вони роздали прохожим та групам відвідувачів ОН відповідні інформативні летючки.

Демонстрація перервала нормальний рух, а служба безпеки ОН замкнула усі виходи.

В АМЕРИЦІ

У ПЕРШОМУ КВАРТАЛІ 1988 року економіка ЗСА збільшилася на 2.3 відсотка і це вказує на господарську силу американського суспільства. Після фінансового краху осінню минулого року це є дуже відрадним явищем і офіційні кола запевнюють, що немає небезпеки інфляції, принайменше на найближчі місяці.

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ, яка розглядає справу міжнародної торгівлі наркотиками, зажадала тепер видачі приватних записок полковника Олівера Норта, де можуть бути згадки про контакти контрас із торгівцями наркотиками. Сенатська комісія бажає однак мати ці записки в нецензурованій формі.

ВЕРХОВНИЙ СУД РОЗГЛЯДАЄ тепер окремий закон, який дозволяє прокураторам самим робити рішення у випадках вини та кари. Це торкається окремо покликаних прокураторів до випадків, де прослідкується відомих у політичному житті осіб. Верховний суд веде ширшу дискусію на цю тему, але думки є дуже поділені.

АКЮТАН — ЛІК НА АКНИ, який тепер, як виявляється, спричинився до ряду ненормальних новонароджених, мають тепер відкликати згідно із дорученням Федерального бюра ліків. Це перший випадок, коли лік, який був офіційно дозволений продукувати і продавати, тепер буде заборонений.

СЕНАТОР БАБ ДОЛ, який відкликав свою кандидатуру на президента з республіканської партії, з великою критикою висловився тепер у Сенаті на тему того, як засоби масової інформації подають вістки про перебіг передвиборчої кампанії. Зокрема він критикує „Ню Йорк Таймс", для якого він дав інтерв'ю, а те, що поміщено, виглядає немов це не інтерв'ю у серйозному престижевому щоденнику, а у якомусь сенсаційному „бруковому" часописі. Він уважає, що преса зупинялася на дрібних сенсаційних моментах, а не на серйозних питаннях, які кандидати порушували у своїх дискусіях. Йому здається також, що ті журналісти дивляться на світ через забарвлені лібералізмом окуляри.

АМЕРИКАНСЬКЕ МЕДИЧНЕ товариство звернулося до відділу харчів і ліків при Уряді ЗСА, щоб він розглянув добре, заки дасть дозвіл на т.зв. „бездимні папіроски", які розреклямувала недавно фірма Рейнолдс. Хоча ці папіроски не дають диму після перших моментів, все ж таки вони мають у собі нікотину і можуть бути небезпечні для здоров'я — стверджують лікарі.

НА КОНФЕРЕНЦІЇ посадників міст ЗСА головний прокуратор Едвін Міз заявив, що Уряд розглядає закон, яким кожний арештований в ЗСА мав би перейти дослід, чи він не вживає наркотиків. Його пропозиція не викликала реакції у присутніх, які, однак, у своїх промовах висловилися дуже критично до дотеперішньої політики Уряду відносно поборювання наркоманії.

ДЕРЖАВНИЙ УРЯД БЕЗПЕКИ транспорту ввжає, що заломання мосту на Томас Дюї трувей, в якому загинуло 10 осіб, прийшло в наслідок невідповідного нагляду над безпекою цього моста. При тому бюро безпеки остерігає, що існують тисячі мостів у ЗСА, які є на межі катастрофи і вони повинні бути всі негайно оглянені. З відповідною увагою і направою міст, що заломався, ніколи не був би приніс такого нещастя.

ВЛАСНИКИ ШЕРІВ КОРПОРАЦІЇ Ай-Би-Ем відкинули в голосуванні пропозицію, щоб корпорація припинила мільйонову торгівлю з Південно-Африканською Республікою. Більшість голосів було за те, щоб продовжувати торгівлю не тільки з ПАР, але також шукати інших ринків збуту, наприклад, в Китайській Народній Республіці, країнах Східньої Европи і в самому Совєтському Союзі. „Ми не можемо керуватися політичними міркуваннями, а зобов'язані пильнувати, щоб корпорація росла і розвивалася", — заявили керівні речники компанії.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті й дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Джордж Шулц — за свободу релігії у СССР

За інформацією кореспондента „Ню Йорк Таймсу" з 25-го квітня ц. р., із столиці Грузії Тбілісі (національна назва грузинів на колишній „Тифіліс"), державний секретар Джордж Шулц знайшов час на протязі своїх дводенних відвідин в СССР на подорож на кілька годин до Києва і відтіль до Тбілісу. У Києві оглянув собор св. Софії, перетворений большевиками на музей, — у Тбілісі був на тамошній православній Богослужбі і розмовляв з видатним грузинським дисидентом, недавнім політичним в'язнем, якого запросили були до американської амбасади у Москві, але якого большевицькі власті туди не допустили. Однаково у Києві, як у Тбілісі Шулц говорив про конечність релігійної свободи, — не ставлючи крапки над „і", що її нема в Совєтському Союзі.

Джордж Шулц не втішається в українській вільній громаді великою симпатією. Ми не забули, що це саме був він, державний секретар Шулц, який заявив, що „справа закінчена", коли йшлося про втечу з совєтського корабля Мирослава Медведя і що він дав свою згоду на переведення трагікомедії з підставленням „другого" Медведя, який заявив, що хоче вертатися на „родіну". Трудно теж уявити собі, щоби без попередньої згоди чи суґестії Шулца президент Роналд Реґен міг погодитися на вимогу Міхаїла *Ґорбачова під час їхньої першої зустрічі на* вершинах, що Америка не даватиме політичного азилю членам залоги совєтських кораблів, які приїздять до ЗСА по закуплений тут вантаж зерна і пшениці. І тепер, поїхавши до Києва Шулц не завдав собі бодай трохи труду, щоби познайомитися з історією України та історією Грузії: він говорив у Тбілісі про тисячоріччя хрищення Росії і цим одним реченням зробив дві кардинальні помилки, що: 1) це не було хрищення Росії тільки України; 2) хрищення Грузії відбулося на сто років раніше. Таких скандальних помилок аж ніяк не повинен робити державний секретар американської суперпотуги.

Біда з американськими державними мужами, що вони — включно з президентом Роналдом Реґеном — раз-у-раз деклямують про людські і національні права і, очевидно, про право кожної людини виконувати релігійний культ, як кому подобається, але в практиці не проявляють пошани не то для прав, а й для життя людини. Литовець Кудірка, який скочив у море із совєтського корабля мав щастя, — переживши ҐУЛаґ, він дістався на американський континент. Про Мирослава Медведя — слух загинув. Його, або негайно закатували, або він згинув чи, може, ще мучиться в якомусь ҐУЛаґу чи „психушці". І американський Уряд, який видав Медведя большевикам, абсолютно не цікавився його долею.

Це мала потіха для нас, українців, що подібна настанова Уряду Роналда Реґена і державного секретаря Шулца стосується і поведінки ізраїльців супроти палестинських арабів, до яких від кількох місяців поліція і військо стріляє, вбиває і по-варварськи б'є палицями. І це діється на окупованій арабській землі, на правобережжі Йордану, яке належало до Йорданії. Ізраїль покликається на своє „право" до цієї землі тому, що вони були ізраїльськими за біблійних часів — більше, як два тисячі років тому. Це той „принцип" історичного права, на яке покликалася Польща до Галичини, що — мовляв — завоював її Казимир своїм походом на Червенські землі 1340 року — з промовчанням, що основниками Львова й Галича не були поляки і що за понад 500 років етнічну більшість зберегли українці. Джордж Шулц раз-у-раз їздить на Близький Схід з місією завести там замирення між Ізраїлем і його арабськими сусідами, але спокійно ковтає кожноразову відмову ізраїльського прем'єра Їцака Шаміра. І коли президент Реґен заявив, що не може „диктувати" Ізраїлеві, то напевне склав таку політику у вирішальній мірі державний секретар Джордж Шулц.

ЯК ЗАЯВИВ ОДИН із урядовців Адміністрації президента Роналда Реґена, група працівників Білого Дому, яка розглядає упадок біржі, напевно, вийде з пропозиціями дуже подібними до рекомендацій комісії Брейді, за виїмком однієї. Цим виїмком є те, що група Білого Дому не пропонує створення надзірної ради чи передання ключевих прерогатив Федеральній раді валютних резерв.

Орест Дейчаківський і Юрій Добчанський

ХТО ЗАСТУПАЄ НАС У ВАШІНҐТОНІ?

Уже давно проминув час, щоб українська спільнота в Америці мала постійну і професійну репрезентацію у столиці нашої держави, а саме: добре влаштоване бюро ведене компетентними, фаховими речниками українських інтересів. Потреба такої присутности у Вашінґтоні є конечністю, наявною кожного дня, особливо для тих, що обізнані зі способом діяльности різних урядових установ. Ті люди болюче відчувають брак цього вже довший час. Одначе ще й досі цієї справи не полагоджено.

Факт, що українсько-американська спільнота посьогодні має у Вашінґтоні тільки одне і то з дуже скромним бюджетом, бюро — Українську Крайову Інформаційну Службу (УНІС), тільки з одним працівником, піддає під сумнів серйозність намагань до здійснення тих цілей і ідей, які вона проповідує за останніх 40 років. Кожному є ясно, що УНІС хоч би із найбільшою посвятою і ефективністю його засобів і одного працівника, ніяк не може бути тим постійним голосом, що конечний громаді, у Вашінґтоні.

Як осідок Уряду — Вашінґтон є політичним центром ЗСА, а у великій мірі й цілого вільного Заходу. Крім того він є центром численних культурних установ, як музеї, бібліотеки, університети, архіви, мистецькі ґалерії і т. п. Тут теж багато публічних і приватних фундацій, федеральних і міжнародних аґенцій. Важливою теж є присутність чужоземних амбасад та міжнародних дипломатичних корпусів. Крім того, Вашінґтон є центром американських і міжнародних інституцій преси і інформації.

Український вплив на вашінґтонському ґрунті

Цікаво, що потреби задовільної, постійної і фахової репрезентації унаявнюється якраз в час, коли наша спільнота починає мати певні досягнення у Вашінґтоні, особливо в ділянці закордонної політики. Немає сумніву, що тепер, як Конґрес так і Адміністрація є краще обізнані з українськими справами, а особливо з людськими, релігійними і національними проблемами в Україні.

Це наглядне з наступних прикладів:

1. Більш численні інтервенції Конґресу та його поодиноких членів, а особливо Гельсінкської Комісії в обороні переслідуваних українських правозахисників та людських прав в Україні. (Недавні конґресові переслухування Д. Шумука і Й. Терелі).

2. Створення урядової Комісії Українського Голодомору.

3. Більша готовість Білого Дому й Державного департаменту висловлюватися про українські справи (наприклад, недавня, досі небувала, публікація Державного департаменту: „Репорт про Українську Католицьку Церкву").

4. Посилена готовість американських дипломатів підносити українські проблеми на різних Гельсінкських форумах, як біжуча конференція перевірки Комісії безпеки і співпраці у Відні і в безпосередніх переговорах з совєтськими урядовими чинниками.

Українська громада, як ми вже згадували, має певні досягнення у Вашінґтоні, що їх засобів вона досягнула завдяки:

1. Постійному зростові числа американських українців в урядових установах, де вони можуть мати певний вплив на урядові рішення щодо українців — часто в ділянці зовнішньої політики.

2. Збільшені намагання впливати (лабіінґ) та поширювати інформації уможливили частіший доступ до Конґресу, Білого Дому чи Державного департаменту. Багато в цьому відношенні доконали групи з-поза Вашінґтону, як американці за Людські Права в Україні (АҐРУ), Філядельфійський Комітет Оборони Українських Людських Прав, „Смолоскип", Український Народний Союз чи Комісія Людських Прав при СКВУ, як також вашінґтонські організації як: УНІС, Вашінґтонська Група чи Українська Громадська Сітка (Нетворк).

Що нам ще потрібно?

Не зважаючи на це, що українська громада поділена на різні фракції і табори, вона все таки є однією з найкраще зорганізованих та політично активних в З'єдинених Стейтах Америки. Це стверджують численні неукраїнські спостерігачі та поінформовані члени урядових установ.

Спрямуймо нашу енергію на поширення об'єктивного образу українців, особливо у світлі безвідповідальних заяв, статтей чи фільмів, які показують нас у негативному світлі. Ще забагато існує прогалин у розумінні українських проблем між тими, що формулюють державну політику, у дипломатичних середовищах та між працівниками преси та інформації. Часто ці люди несвідомі тих проблем, які для нас такі пекучі. Буквально, ще є тисячі урядових діячів, до яких треба знайти доступ. Не вистачає, щоб тільки кілька десяток людей в Білому Домі, Конґресі чи Державному департаменті дещо знали про наші справи і турботи.

Тільки за останні два роки випадок з Медведем та Чорнобильська катастрофа наявно показали, як дуже потрібна нашій громаді постійна і дійова репрезентація. У загальному, бажання добровольців — щирі, але часто їхні зусилля лиш спонтанні, не мають потрібної тяглости. Їхня наявність і ефективність є обмежена і часто короткотривала і, звичайно, коли пройшла „буря" немає кому продовжувати і довести до кінця початої акції.

Як ми собі уявляємо постійну, добре вивінувану репрезентацію? Думки про структуру такого репрезентаційного бюра — це тільки один з можливих проєктів. Вони є вислідом досвіду українців-працівників

(Закінчення на стор. 3)

КУТОК БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ

Усе починається від думки

Пишу цей лист, щоб відповісти на застереження, які я одержав від деяких секретарів щодо виповнення анкет про братську діяльність у їхніх Відділах.

Шановний Пане Секретарю!

Дякую за лист і анкету. Ви порушили багато питань, які заторкають не лиш мою діяльність, але також справи цілого УНСоюзу і українського суспільства. На питання, чи я живу в реальному світі, то хочу відповісти „так" і якраз тому хочу ближче довідатися про працю кожного відділу УНС.

Прошу також приймити до відома, що всі повідомлення, які розсилаю до секретарів чи до окружних управ я насамперед представляю нашому головному предсідникові. Це відноситься також до цієї анкети і листа, якого Ви отримали.

УНСоюз, як організація, є членом Крайового братського конґресу Америки і мусить повідомити централю конґресу про стан активности наших відділів. Це нічого нового. УНС є зобов'язаний робити це щороку.

УНСоюз також гордиться тим, що він є активним членом крайових і стейтових конґресів братських організацій. Наприклад, головний предсідник, д-р Іван Флис є предсідником Нюйоркського Конґресу на цей рік, а минулого року був заступником. Марія Душник і д-р Ярослав Падох також займали цей пост у минулих роках. Уляна Дячук, головний касир, промовляла до Нюджерзького Конґресу минулого жовтня.

На мою думку важливо поза українськими колами бути в контакті з іншими братськими організаціями. УНС підлягає законам Америки і Канади — податкових урядів Америки і Канади (IRS і Revenue Canada) і також стейтових урядів у 27-ох стейтах Америки і сімох провінціях Канади. Наше існування є і буде залежне від законодавчих подій в кожному стейті і в кожній провінції, де існує Відділ УНС.

Як усі братські організації, які звільнені від податку, маємо обов'язок бути добродійними, добрими громадянами і активними через свої Відділи, не лиш через Головну Канцелярію. Тепер є натиск на всі братські установи від податкових урядів, котрі шукають нових джерел на оподаткування на доказ, що ці установи сповняють добродійну функцію у суспільстві. Перед бачається час, де кожна братська організація мусітиме доказати звітами чи пресовими описами від кожного Відділу, що вона заслужила собі на звільнення від податку.

Отже, коли б ми, як організація, ігнорували ситуацію інших американських і канадських братських організацій, то ми направду не були б у „реальному світі".

Розумію, що нелегко провадити суспільну працю, що багато людей, або не має часу, або відмовляється від неї. Але це не значить, що ми мусимо негативно дивитися на братську працю, чи переставати працювати і піддаватися неактивності.

Розумію трудноші наших українських громад. Але це не значить, що УНС повинен припиняти діяльність, уже бо багато зробив за 50 чи 75 років.

Дописую до „Українського Тижневика" і до „Свободи" і суґерую, як, практично, кожний Відділ може бути активним.

Сильно вірю в принцип, що кожне діло починається від думки. Думка провадить до переконання, а переконання до діла.

А з цим висувається потреба, щоб наша організація подумала, в який спосіб продовжуватиме своє існування чи як братська організація під змінами в законах, чи під новими законами, що керують їх існуванням в Америці і Канаді.

З братським привітом і пошаною до Вас.

Андрій Воробець
— координатор братської діяльности.

P. S. Прошу зрозуміти, що звільнення від податку — це не єдина причина для ведення громадської і братської праці. Багато можна сказати про почуття морального задоволення, коли людина сповняє добре діло супроти своїх ближніх, чи він або вона є членом чи ні. Але це уже тема до іншої статті.

Роман Барановський

РОЗМОВИ БЕЗ КІНЦЯ

Після довшої перерви недавно знову відновлено на заклик і запрошення Владики Василя Лостена від Конференції Безсторонніх Організацій, яку він очолює, зустрічі і розмови з представниками УККА і УАКРади у справі, яку вже від років безуспішно розглядали, а саме з'єднання і створення однієї спільної централі.

І в цьому нічого дивного, що саме тепер знову започатковано ці розмови, коли мати на увазі, що якраз в цьому році відбудеться черговий конгрес УККА, а в листопаді V Конґрес СКВУ. Мета цих розмов ясна. Комусь дуже залежить на цьому, щоб ці розмови продовжувалися, бо це створює, хай ілюзорне враження, що щось в цьому відношенні робиться. Саме в цьому криється ціле баламутство, бо після майже восьмирічного сумного досвіду з безплідними розмовами, мабуть усі добре здають собі справу з того, що їх продовжування це марнування часу без виглядів на розв'язку справи.

Маркатним доказом того, може послужити ще один факт, як про це довідуємося, що на засіданні, яке відбулося 7-го квітня ц. р., один із речників УККА сказав дослівно таке: „розв'язуйте УАКРаду і приєднуйтеся до УККА". Чи в світлі такої ароґантної постави речника УККА можна серйозно дискутувати над поважними справами? Мабуть усякі коментарі тут зайві. Треба і можна дивуватися і подивляти представників УАКРади, що зберегли рівновагу і не вийшли із залі нарад.

Годі збагнути, якими критеріями руководяться тепер безсторонні організації у своїх дальших заходах привернути єдність в громаді. Виглядає, що усі дотеперішні докази на те, що УККА, під наказом ВФ, який ним контролює, не поступиться, ще й досі їх не переконали і тому вони ще далі мріють про поєднання двох зовсім собі протилежних течій. Не сумніваючись, що інтенції безсторонніх організацій добитися з'єднання в громаді були найкращі, але після стільки невдач хіба не час перевірити справу, зробити переоцінку вартостей і правильний з того висновок?

Це тим більше, як загальновідомо, що тоталітарна система, в якій тепер діє УККА, не знає компромісів, а якщо поступається, то тільки хвилево, щоб негайно, як тільки заіснують інші і більш сприятливі умовини, змінити свою поставу.

Треба сподіватися, що для продовжування цих розмов, стратеги будуть висувати різні інші пропозиції. Це тим більше, що із новим статутом для нової централі, як теж із скликанням Надзвичайного Конґресу Українців в Америці, що їх запропонували безсторонні організації, не повезло, бо всі ці пропозиції УККА відкинув. І хоч представники безсторонніх організацій в тому часі заявляли, що приєднаються до тієї централі, яка прийме їх статут і погодиться на скликання Надзвичайного Конґресу Українців в Америці, про все це чомусь тепер забулося. УАКРада погодилася на всі ці пропозиції безсторонніх організацій, а заяви безсторонніх організацій залишилися голословними.

Безсторонні організації могли б віліграти поважну ролю в полагодженні цього конфлікту, якщо б мали відвагу на рішучий крок поставити справу рубом. На жаль, їм бракує відваги, бо бояться втратити якусь кількість своїх членів, що є рівночасно членами ВФ, або симпатиками цього середовища. Оперуючи півзасобами не мають успіху, бо це протилежну сторону зовсім не зворушує. Саме в цьому ВФ має не абиякий успіх.

Тому, що з УККА безсторонним організаціям не повезло, напевно тепер будуть натискати на УАКРаду, щоб поступилася і прийняла якусь дивовижну пропозицію творення однієї централі підготовчими комісіями, без найменших ґарантій, як ця централя мала би називатися і хто мав би її очолювати. Це дуже небезпечні пропозиції, які можуть в результаті наразити УАКРаду і Конференцію Безсторонніх Організацій на великі грошові витрати, пов'язані із скликанням такого збору, що не дає ніяких запевнень, що матиме успіх.

УАКРада послідовно і згідно із пропозиціями Конференції Безсторонніх Організацій і своєю раніш опублікованою заявою стоїть далі на становищі, що поправити стан в громаді можна тільки через скликання Надзвичайного Конґресу Українців в Америці, що його підготовлять усі три партнери, тобто Конференція Безсторонніх Організацій, УККА і УАКРада, який мав би вирішити всі спірні справи, включно із назвою.

Якщо УККА не піде на компроміс і відкине ці реальні пропозиції, тоді відповідальність за поділ у громаді і нездорові в ній відносини спадуть на нього.

Д-р Роман Осінчук

Т-ВО СВ. СОФІЯ ТА ТИСЯЧОЛІТТЯ РУСИ-УКРАЇНИ

II.

І для цієї цілі найперше заснував Патріярх Йосиф Т-во Св. Софія, т-во Укр. Католиків у Римі, а вкоротці, останньо 1974 року на основі американських законів також Т-во св. Софія у ЗСА, а ще пізніше в Англії, Бельгії, Канаді та інших країнах. Ці самі товариства мали із грошових датків жертвенного люду створити постійний фонд для матеріяльного забезпечення праці патріярших установ у Римі, та в країнах їхнього діяння і бути за словами Кир Йосифа, власником, адміністратором і промотором для патріярших надбань, що мають справу української науки, зокрема богословської, понести в майбутнє.

Однією з перших таких установ було створене Т-во Св. Софія у ЗСА, яке є релігійним, мирянським, але не церковним товариством. Першим головою Т-ва був сам Патріярх Йосиф, а після його смерти був о. архим. Гузар, а тепер о. арх. Іван Хома. Проте властивим діловим керманичем Т-ва є від самого початку, заст. голови, д-р Рома Навроцька. Чотири роки тому у „Свободі" (5-6-го квітня 1984 року) автор цих рядків інформував уже коротко про згадану організацію, тож тепер буду старатись насвітлити особливі ділянки поширеної праці в останніх роках діяльности Т-ва Св. Софія. Такі відомості про працю згаданого релігійно-мирянського товариства саме у році нашого великого релігійного та національного свята, треба подати не лише для історії, але теж пригадати усім кому належить, що це Товариство мусить працювати й в майбутніх роках для згаданих попередньо цілей.

Патріярх Йосиф клав завжди велику вагу на релігійну освіту та науку й при Т-ві Св. Софія, ЗСА оснував дві філії УКУ, одну під проводом проф. Я. Рудницького у Філядельфії, а другу під продом проф. Ю. Старосольського у Вашінґтоні, у закупленому там репрезентативному будинку, де міститься теж дотепер каплиця УКЦ для мешканців Вашінґтону, мирян патріярхальників. Патріярх Йосиф уважав, що треба створити у столиці ЗСА об'єднаний центр для мирян молодшої ґенерації, які там працюють у різних приватних чи державних установах чи кабінетах конгресменів, а такі зв'язки можуть бути корисні для нашої церковної чи національної проблематики. Для інформації своїх чи чужих організуються там спорадичні доповіді чи національно-релігійні імпрези. Для ширшого загалу, а зокрема для запрошених американських гостей з Вашінґтону — околиць, зокрема з кіл римокатолицької Церкви, конгресу чи державних урядів, а головно, преси, організуються бодай раз на рік ширші науково-інформаційні конференції англійською мовою, з проблематики нашої Церкви, зокрема її мартирології на Батьківщині.

Досить людною і вдалою була остання конференція у грудні 1987 року, на якій речником про релігійні та людські права та мартирологію нашої Церкви був амбасадор ЗСА Ричард Шефтер. При тій нагоді вручено йому грамоту признання нашого Патріярха Мирослава-Івана. Від кількох років працює теж у скромних рамках Інститут дослідів та інформації, збираючи постійно відомості про переслідування нашої Церкви в Україні та розвиток УКЦеркви в діяспорі. Такі упорядковані матеріяли скаталоговані служать часто як інформації для преси конгресменів чи деяких чинників чужих Церков. Деякі передаються для користування радіових передач закордоном, таких як „Голос Америки", чи „Свободи".

Куди ширшу роботу проводить філія УКУ Т-ва Св. Софії у Філядельфії. У співпраці із Осередком НТШ у Філядельфії та запрошуваними доповідачами зі ЗСА й Канади. Протягом восьми років ведуться програмові семестральні курси на теми історичні, літературні, релігійно-обрядові, екуменічні та інформаційні про наші сучасні церковні проблеми, зокрема про мартирологію УКЦеркви в Україні, курси окремі для молоді та принагідні доповіді на сучасні цікаві громадські справи. Час від часу організуються теж наукові симпозіюми англійською мовою в університетах Ля-Саль чи інших, на яких виступали того року американські вчені такі, як проф. Пелікан та інші. Для інформації чужинців Т-во видає неперіодичний журнал „Реліджис Райтс" та розсилає до державних чи конгресових кіл американської преси для інформації.

Ще однією преважливою справою є збіркова акція та господарка Постійного Патріяршого Фонду Т-ва Св. Софії. У 1977 році св. п. Патріярх Йосиф встановив та віддав у завідування Т-ва Св. Софії згаданий фонд і звернувся зі закликом до своїх вірних за щедрими пожертвами на постійний патріярший фонд, з якого відсотки мали б запевнити існування і працю патріярщих установ у Римі та в діяспорі. Для цієї цілі працює комітет Патріяршого Фонду під головуванням д-ра Р. Осінчука, в якій співпрацюють усі члени управи. Така акція, зрозуміло, вимагає великої праці для організації збіркової акції, докладного книговодства, вмілої інвестиції гроша, колосальної переписки, постійного зв'язку з фаховим лайсенсовим книговодом, правним дорадником та врешті кількакратних контроль податкового уряду господарки Т-ва, яке має звільнення від податку.

Ціла та праця спочиває передусім у руках властивого голови Т-ва д-р Р. Навроцької, якій допомогу дають вже згадані перед тим три члени дирекції та інші, а це: д-р Цісик, інж. Головчак та д-р Кліш. Усі згадані члени управи Т-ва Св. Софії працюють безкоштовно та ще й схвалили кожного року вкладати від себе більшу грошову пожертву до Патріяршого Фонду для доброго прикладу. При тому варто пригадати, що на IV Архиєпископському Синоді в 1969 році у Римі прийнято делеґацію мирян під проводом автора цієї статті й тоді один з делеґатів запропонував мирянам діяспори створити 10-мільйоновий фонд на потреби патріярхії в Римі. На жаль, навіть миряни в ЗСА з цього зобов'язання не вив'язались. Проте все таки Св. Софія у ЗСА завдяки пожертвам добрих мирян змогла створити мільйоновий фонд, з якого поважні суми відпроваджує до Т-ва св. Софії в Римі на потреби патріярших установ, хоч усіх коштів вже покрити не може.

Інші Т-ва св. Софії в країнах нашого поселення, на жаль, не дають якоїсь більшої допомоги. А потреб особливо цього року є дуже багато, а зокрема докінчення мозаїки у соборі св. Софії, перебудови й розширення будинку УКУ. Тому й Блаженніший Патріярх Мирослав Іван звернувся із

(Закінчення на стор. 3)

Р. Конотопський...

(Закінчення зі стор. 1)

Лупічук (Відділ 40-ий) — 7 членів, та Марія Гнатик (Відділ 304-ий) — 3 члени.

Опісля В. Сохан подав огляд усіх ділянок праці УНСоюзу та зосередився на недавно переведеній реформі дотеперішніх та введенні нових грамот забезпечення із дуже низькими конкуренційними вкладками. Окрему увагу у своїй доповіді присвятив В. Сохан праці УНСоюзу в обороні українського імени, допомозі дисидентам в Україні та акціям для добра української справи. Доповідач закликав секретарів відділів та членів УНСоюзу включатися в усі акції УНСоюзу та просив їх допомогти УНСоюзові притягнути до його праці молоде покоління.

В дискусії над доповіддю З. Бедцарський поставив запит, хто може бути членом УНСоюзу. Я. Пришляк подякував доповідачеві за детальний та об'єктивний образ стану та діяльности УНСоюзу. В. Сивенький запитав про працю Організаційного відділу та Відділу продажу забезпечення. Б. Пашківський цікавився станом справи злуки УНСоюзу із УБСоюзом. А. Білоголовський склав подяку УНСоюзові за фінансову допомогу місцевому відділові Українського Патріярхального Товариства. В. Сохан дав докладні відповіді та вияснення на поставлені запити.

Р. Конотопський провів обговорення пляну праці Округи на 1988 рік, який включає влаштування спільного свята молоді, співпрацю у відзначуванні 1000-ліття Християнства України, спонзорування оголошення в книзі цих святкувань та посилення організаційної праці УНСоюзу, як і праці для добра цілої баффалівської громади.

Бенкет...

(Закінчення зі стор. 1)

ції і колишній головний тренер американської олімпійської дружини копаного м'яча, говорив про свою спортову діяльність в УСО „Тризуб" і пригоди зв'язані з його поїздками по світі з репрезентаційною дружиною копаного м'яча ЗСА.

В мистецькій частині програми солістка Зеня Тарчанин-Кунаш при акомпаньяменті Галі Мазурок-Рей відспівала „Як давно", „Ой піду я у зелені гори" і „Утоптала стежечку", а як наддаток на вимогу публіки „Чи є в світі молодиця". Опісля маестро Володимир Шашаровський виголосив гумористичний монолог „на спортові теми", а Театральна студія під його керівництвом виступила з гумористичним скечем про спорт.

На залі можна було завважити багато колишніх і теперішніх діячів і змагунів різних ділянок спорту.

Т-во св. Софія...

(Закінчення зі стор. 2)

закликом до всіх своїх вірних у діяспорі за грошовими жертвами на ті особливі цілі та за датками на „дар любови" нашого Патріярха. Очевидно, що в цьому ювілейному році треба з нашої сторони особливої жертвенности й на „дар любови" нашому Патріярхові й на Патріярший Фонд та й на інші цілі зв'язані з відзначенням цього історичного ювілею. При цьому мушу завважити, що жертводавці більшої суми на „дар любови" не можуть відтягнути їх від податку, якщо не мають посвідки від Т-ва т.зв. такс екземпт у ЗСА. На це звернув увагу й сам Блаженніший Патріярх і радив пересилати такі пожертви до Т-ва св. Софія, яке може такі посвідки, як треба, виставити лише тоді, коли пожертви перейшли через книговедення. Очевидно такі датки на „дар любови" управа Т-ва св. Софії відпровадить до рук Блаженнішого Патріярха.

Побіч вже описаних ділянок праці, управа Т-ва св. Софія має багато ще дрібних адміністраційних справ до полагодження, а це адміністрація домів, втримання порядку на площах, всякого роду направи домів, втримання каплиць у обох домах й інші. Уся ця робота спочиває у жертвенних руках особливо двох людей, а це діючої голови, д-ра Р. Наврацької та секретар Управи проф. М. Рудницького.

Проте жадна громадська праця не є важка тоді, коли вона має за собою підтримку загалу. А таку підтримку Т-во св. Софії мало, про що свідчить жертвенність наших мирян на Патріярший Фонд і за їх зрозуміння та жертвенність очевидно належиться від Управи Товариства велика подяка.

У цьому році, рідкісному, ювілейному році, відзначуємо 1000-ліття Християнства Руси-України й для того створилися різні Комітети — епархіяльні, парохіяльні, крайові та місцеві й всі вони на свій лад хочуть відзначити цю велику дату нашої Батьківщини. В зв'язку з тим є теж різні звернення до нашої громади за пожертвами на цю ціль. І нам, громадянам, не можна відказатись, бо ми мусимо величаво й гідно відзначити цю історичну дату в країнах нашого поселення тепер, коли не мають змоги цього зробити наші рідні на Батьківщині ані в Києві, ані у Львові. Цей великий святковий рік мусить бути роком сильного загального об'єднання, згоди й запалу та жертвенности у дальшій праці для нашої Церкви тут в діяспорі та для моральної допомоги нашій Церкві й нашому народові там на Батьківщині. Це мусять бачити наші приятелі і це мусять відчути й зрозуміти наші вороги.

Товариство св. Софія у ЗСА з такою настановою вступає у цей ювілейний рік 1000-ліття Християнства України-Руси, бо ідучи за вказівками основника св. п. Патріярха Йосифа, вже десять років працює і фінансово допомагає патріярхальним установам нашої Церкви в Римі. Не заперестане своєї діяльности й після закінчення цього великого святкового року та згідно з батьківськими словами залишеними нашим св. п. Патріярхом Йосифом у його Завіщенні буде й в майбутніх роках допомагати нашим установам в Римі у дальшій праці і змаганнях за затвердженням патріярхату ПУК Церкви Апостольським Престолом у Римі. Тому і в цьому році, як теж і в дальших роках Т-во св. Софія мусить розбудувати Патріярший Фонд для згаданих у цім дописі цілей.

І тому Т-во св. Софія й цього року просить і закликає до пожертв на Патріярший Фонд та звертається з таким проханням до наших фінансових установ, банків та доброділів й усіх мирян. Організуймо також збірки при великих родинних веселих чи сумних оказіях, чи врешті бодай раз на рік переводьмо збіркові акції. Творім всякого роду фундації чи згадуймо Т-во св. Софію у своїх тестаментах. Пригадайте слова св. п. Патріярха Йосифа з якими він у 1977 році звернувся до Божого люду й своїх вірних у своєму заклику до пожертв на Патріярший Фонд Т-ва св. Софії. Кожна наша пожертва на Патріярший Фонд буде теж і виявом нашої участи у відзначенні 1000-ліття Християнства Руси- України.

ФЛЬОРИДА ПОЧАЛА СВЯТКУВАТИ 1000-ЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ УКРАЇНИ

Владики Української Католицької Церкви (зліва) Василь Лостен та Роберт Москаль і римо-католицький єпископ Джан Невенс служать Святу архиєрейську Літургію.

(Світлив Роман Іваницький)

Зразу ж після деканальної наради 7-го листопада 1987 року в українській католицькій церкві Пречистої Діви Марії у Норт Порті створився ювілейний Комітет для святкувань 1000-ліття Хрищення України. До 17-членного Комітету, який очолив о. Омелян Наконечний, як почесний голова, увійшли Мирон Ференц — голова, Анна Маріяні — заступниця голови, Омелян Граб — секретар, Стефан Качмарський — касир і такі особи: Стефан і Юлія Ваньдьо, Йосиф і Марія Лисогори, Роман і Лєна Іваницькі, Юрій Каспер, Іван Павлічко, Олександер Пришляк, Василь Самофал, Катерина Тащук і Микола Цiко.

Вже від самого початку розділено між ними працю, створивши окремі ланки: програмову, фінансову, публікаційну, бенкетову та декораційну. Кожна ланка мала вільну руку розплянувати та поставити виконання своєї частини програми, по можности, якнайкраще. І можна сказати, що тим способом, узгіднюючи все на спільних нарадах, ми дійшли до прекрасних вислідів.

Хочу згадати про публікації передовсім у чужинецьких ваданнях. Ми тут постановили собі спрямувати наші зусилля на те, щоб показати жителям Фльориди, що наш народ, хоча віками поневолений, має свою культуру, свою багату традицію, а передовсім спрямували усі наші дії у тому напрямі, щоб протиставитися зазіханням Москви, що простягає свою злочинну руку на нашу історичну святу правду 1000-ліття Хрищення Руси-України у древньому городі Києві, у водах нашого Дніпра-Славути.

Зачну від телевізії, як найбільш популярної комунікації. На тому відтинку ми добилися того, що 10-го березня ц.р. о 9-ій годині вечора наш Владика Роберт Москаль мав інтерв'ю на тему „Релігія сьогодні" на каналі 12, де модератором був о. Фред Баклей.

Репортери телевізійної станції, каналу 20 з Форт Маєрс накрутили цілу нашу архиєрейську Службу Божу, що відправлялася в католицькій катедрі у сусідньому місті Венис. А в 11-ій годині вечора жителі Америки мали змогу оглядати нашу Службу Божу спільно з римо-католицьким єпископом.

Радіостанція в Темпа передала 6-го березня ц.р. інтерв'ю з нашою делегацією в складі: о. Омелян Наконечний, Олександер Пришляк, Анна Павлів-Маріяні та Йосиф Лисогір. Тут також був модератором о. Фред Баклей, який повторював це інтерв'ю у різних годинах дня цілий тиждень аж до 11-го березня. Саме інтерв'ю було пляново скомпоноване так, що охоплювало історію християнства на Україні від самих початків аж по нинішній день, включно зі святкуванням наших церков по цілому світі та завершенням їх у Вічному місті Римі.

Але найбільше допомогла нам місцева американська преса, особливо такі американські щоденники, як „Сарасота Гералд Трібюн", тираж якого становить 103 тисячі, а в неділі 126 тисяч, „Шарльот Гералд Нюз", „Норт Порт Таймс" та інші.

Від 20-го лютого почали появлятися статті та повідомлення про наші святкування, при тому часто прикрашувані знимками наших церковних достойників, а то й людей, що трудилися підготовою до цієї великої річниці.

На спеціяльну увагу заслуговують статті у „Сарасота Гералд Трібюн" з неділі, 13-го березня, з двома кольоровими знимками на першій сторінці з нашої архиєрейської Служби Божої. 5-го березня у тому часописі появилася редакційна передовиця, яка обвинувачує Москву за загарбування християнської спадщини поневоленого українського народу. Майже кожна зі згаданих газет містила по кілька разів то обширніші, то менші, але завжди дуже прихильні статті про наш ювілей. Навіть уже після святкувань місцеві та довколишні часописи далі цікавляться нашою християнською спадщиною. Приходять репортери на інтерв'ю з нашим парохом і вірними. А це дає нам запоруку, що американська преса на Фльориді буде голосити наше добре ім'я та правду про 1000-ліття християнства в Україні протягом цілого ювілейного року. Так завдяки невсипущій праці наших постійних і сезонових парафіян, Фльорида, здавалося б, стейт пенсіонерів, не лишиться позаду у ширенні правди про нашу поневолену Україну та її жорстоко переслідувану Христову Церкву.

Неділя, 12-го березня, залишиться в пам'яті українців Норт Порту і околиці. В цей день модерна катедра Богоявлення Господнього у Венис була заповнена. За підрахунком американських репортерів, у Богослуженні взяло участь біля півтори тисячі осіб різних національностей, віровизнань та з різних місцевостей як Америки, так і Канади. Комітет подбав і про те, що при вступі до церкви роздано сотні летючок англійською мовою про Хрищення України.

Кілька десяток Лицарів Колюмба очолило парадний похід клеру до катедри, де наші єпископи, Владика Роберт Москаль, Владика Василь Лостен разом з римо-католицьким єпископом Джаном Невенсом у сослуженні нашого та римо-католицького духовенства відслужили св. архиєрейську Літургію при співучасті хору „Бурлака" з Торонто під батутою їхнього диригента Олександра Хміля.

Крім того ми удостоїлися, що американський римо-католицький єпископ Джан Невенс у своїй незвичайно змістовній проповіді розповів докладно про історію не тільки нашого народу, але й нашої переслідуваної Церкви. Він підкреслив унікальний духовний патріотизм Української Церкви, назвав нас своїми братами у Христовій вірі та поставив нас за взір усім іншим народам, як треба зберігати свою духовно-християнську спадщину. Ми віримо, що ця проповідь, яка вийшла з уст авторитетного чужинця, напевно допоможе нам у наших змаганнях поставити на гідне місце ім'я нашого народу і його Церкви поза межами нашої Батьківщини. А ту таку цінну і прихильну для нас проповідь він закінчив українським звичаєвим привітом „Слава Ісусу Христу".

На закінчення Богослужби наш Владика Роберт Москаль, як духовний керівник цього свята, зложив сердешну подяку єпископові Джанові Невенсові та всім учасникам церковної частини ювілею.

Друга частина нашого свята перенеслася до церковної залі Сан Педро в Норт Порті. Залю виповнили 500 учасників бенкету. За головним столом засіло духовенство на чолі з Владиками Робертом Москалем, Василем Лостеном та Джаном Невенсом, посадник Норт Порту, перший радний міста Венис з дружинами і перший парох нашої парафії о. Інокентій Ричкун з Апопки, тостмайстер інж. Роман Швед з Маямі. Представники різних американських урядів та репортери мали окремий стіл.

Парафіяльний хор, що його зорганізував та веде інж. Олександер Пришляк, розпочав бенкет молитвою „Отче наш". Марія Лисогір, відома оперова співачка, відспівала американський і канадський гимни, а хористи — наш національний гимн „Ще не вмерла Україна". Отець декан Ярослав Федик, парох УКЦеркви з Ст. Пітербургу, поблагословив трапезу.

Мирон Ференц, діловий голова ювілейного Комітету, привітав святочну громаду та передав дальше ведення бенкету тостмайстрові, який представив публіці визначних гостей та представників наших організацій, які взяли участь у цьому ювілеї. Програма самого бенкету була незвичайно багата. Наш Владика Роберт Москаль перечислив усі благодаті християнської віри на Україні, почавши від легендарного св. Андрія Первозванного, почерез свв. Володимира і Ольгу, Іларіона, світлі часи XVI ст., коли називали наш Київ другим Римом, бо звідтам ішло світло святої християнської віри на всі сусідні народи. А закінчив він своє слово тим, що нині з-під руїн нашої Католицької Церкви на рідних землях промінює тверда, неустрашима, повна жертви, як за перших часів християнства, нова відроджена християнська віра.

Владика Василь Лостен мав слово, призначене для американської публіки. Він докладно ознайомив чужинців з нашою поневоленою Батьківщиною — Україною та розповів про жорстоке переслідування її Христової Церкви. Мистецькою частиною бенкету керував наш хор, який разом з оркестрою під орудою Ярослава Ліщинського брав участь у молитві Матері Божої з „Неофітів" Тараса Шевченка, яку рецитувала Ярослава Гунчак. Вони також акомпаньювали у сольоспіві Марії Лисогір „Владико неба і землі" з опери „Запорожець за Дунаєм" С. Гулака-Артемовського.

Привіти та гратуляції надійшли від ряду визначних осіб та представників українських організацій: від президента Р. Регена, губернатора Баба Мартінеза, римо-католицького єпископа Томаса Ларкіна зі Ст. Пітерсбургу, проф. Омеляна Пріцака від катедри українських студій Гарвардського університету, колишнього нашого пароха о. Павла Греськова та багатьох інших. Губернатор Фльориди проголосив 1988 рік роком 1000-ліття Хрищення України. Привіт — патріярше благословення кардинала Мирослава Любачівського відчитав наш парох о. О. Наконечний, а Анна Маріяні відчитала дуже теплі слова-конгратуляції від конгресмена Конні Мек. Голова Крайового Патріярхального Товариства інж. Олександер Пришляк привітав присутніх з нагоди такого рідкісного ювілею та висловив надію, що заплановане святкування 1000-ліття Християнства в Україні відбудеться в грудні ц.р. в Торонто спільно, при участи всіх українців без огляду на віровизнання, що буде найбільшим осягом українського народу в діяспорі.

Кульмінаційною точкою бенкету був акт вручення ікони Почаївської Богоматері єпископові Джанові Невенсові і пароховї церкви Сейнт Педро в Норт Порті, яке довершили Марія Лисогір і Катерина Тащук. На улаштування бенкету вплинуло багато пожертв у різній формі. На покриття видатків, зв'язаних з ювілеєм, парафіяни зложили біля 3,000 долярів. До цих жертводавців долучився колишній наш парафіянин і піонер у творенні нашої парафії Стефан Яворський, що крім грошей, обдарував нашу церкву мистецьким власноручно різьбленим образом із тематикою 1000-ліття Хрищення України.

Наші ювілейні святкування проходять пляново. 17-го березня відбувся у нас величавий ювілейний концерт хору „Бурлака" з Торонто для нашої публіки.

Василь Самофал

Хто заступає...

(Закінчення зі ст. 2)

урядових установ, що мають стосунки з українською громадою та часто отримують чи то інформації, чи запити в українських справах. Отже, таке бюро повинно бути у середмісті Вашінгтону близько важливих урядових установ. У ньому повинно бути щонайменше п'ять платних постійних працівників.

1. Директор — відповідальний за кермування всіми функціями бюра, за координацію його дії, за зв'язок з українською, як теж із чужонаціональними громадами (наприклад, балтійськими, жидівською і т. п.)

2. Пресовий референт, — відповідальний за наладнання і втримування особистих зв'язків з пресовими органами та індивідуальними вашінгтонськими кореспондентами. Та особа вела б теж реєстр вирізків з різних газет і відповідно та якнайскорше реагувала б на різні неточні чи негативні статті, або вістки в чужомовній пресі та постачала б їй правдиві та об'єктивні інформації.

3. Дослідник — відповідальний за випрацювання основної документації та втримування листи експертів, які могли б авторитетно насвітлити потрібні позиції, могли б з місця дати відповідні інтерв'ю чи своєчасно подати вартісний джерельний матеріял для вжитку чи то Конгресу, преси чи інших агенцій.

4. Зв'язковий з Урядом (принайменше один) — відповідальний за налагоджування і втримування зв'язків з індивідуальними членами екзекутивної і законодавчої галузі Уряду та за постачання їм своєчасної інформації, як теж доношування до їх відома заінтересувань і турбот нашої громади. Ця особа слідкувала б за законодавством, що має відношення до нашої спільноти, як наприклад, закони про соціяльне забезпечення, братські організації чи етнічну дискримінацію.

5. Адміністративний асистент-секретар відповідальний за справне функціонування і технічні потреби бюра.

Річ ясна, всі ті працівники повинні тісно з собою співпрацювати і бути готові допомагати один одному в різних ділянках. Крім того бюро повинно мати штаб добровільців, студентів-інтернів, як теж тіло дорадників.

Чи таке бюро у Вашінгтоні можливе до здійснення? Беручи до уваги кошт, то таке бюро могло б діяти маючи приблизно 300,000 дол. річного бюджету. Якщо взяти економічні ресурси нашої громади — то це сума не є у сфері нереальности особливо, якщо зважимо, що організації і поодинокі члени нашої громади складають кожнорічно мільйони грошей на церкви, наукові, культурні, добродійні молодечі та інші інституції.

На жаль, різні спроби досягнути кращої репрезентації у Вашінгтоні в останніх роках не здійснилися. Не маємо наміру розбирати причин того стану, одначе мусимо признати, що дрібничкові поділи та розбиття у нашій громаді, які абсорбують увагу і ресурси, є однією із головних перешкод. Ідеально таке бюро повинно бути рам'ям нашої громадської надбудови. Сподіємося, що наші організації таки об'єднаються в одній репрезентації. Але якщо б навіть не дійшло до того, то бюро у Вашінгтоні є конечне тепер і повинно бути зреалізоване, не зважаючи на всі конфлікти між громадськими організаціями.

Його базою може служити теперішнє бюро УНІС, або недавно створений АНЧЕЙН (Український Національний Центр Історії і Інформації), ціллю якого є зорганізувати бюро у Вашінгтоні. В дійсності репрезентативне бюро, про яке ми говоримо, співпрацювало б з іншими вже існуючими чи майбутніми спеціяльними установами різних організацій, згаданих раніше. Ми підкреслюємо, що наявність такого постійного бюра в жодному разі не виключає доцільности заходів інших груп з-поза Вашінгтону, які діяли б періодично у ділянці своїх специфічних зацікавлень. Навпаки, таке бюро могло б служити тим позамісцевим групам, як допоміжний чи координуючий осередок.

Влаштування такого бюра — центру ефективної присутности у столиці країни, зводиться до питання пріоритету і колективної волі ширити наші ідеї в якнайдоцільніший спосіб. Прийшов уже час, щоб індивідуальні члени громади усвідомили своїх провідників про потребу такого бюра, як теж заявили охоту фінансово підтримати його здійснення.

Ми не сумніваємося, що професійно влаштоване бюро з моральною та фінансовою підтримкою громади було б високоходовою інвестицією і значним кроком на дорозі до здійснення важливих цілей нашої української громади в Америці.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Ділимося сумною вісткою, що 1-го квітня 1988 р. в Чікаго, Ілл. з Волі Всевишнього відійшов несподівано у Вічність на 61-му році життя наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І СИН

бл. п.

Юрій Фединський

учасник боїв під Бродами та учасник боїв у Французькому Чужоземному Легіоні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 6-го квітня 1988 р. у церкві св. о. Миколая, а відтак Тлінні Останки перевезено на Вічний Спочинок на парохіяльний цвинтар св. о. Миколая в Чікаго, Ілл.

Залишив у глибокому смутку:
дружину — ЛЮБУ
сина — СТЕФАНА
дочку — ІВАНКУ
маму — ІВАННУ
ближчу та дальшу Родину

Цією дорогою найщиріші висловлюємо подяки складаємо: Всечеснішому о. А. Шагалі за відслужіння похоронних відправ.

Рівнож складаємо щиру подяку Рідним, Приятелям та Знайомим за вислови співчуття, квіти, Служби Божі та пожертви на фонд Тисячоліття Хрищення України

Горем прибита

РОДИНА

У глибокій скорботі сповіщаємо, що в Торонто, Канада, 19-го квітня 1988 р. замкнула навіки свої втомлені очі

сл. п.

СТЕФАНІЯ САВЧУК

з роду ГРИЦЬКИХ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА СВІТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ,
одна з найвидатніших постатей української діяспори.

СТЕФАНІЯ САВЧУК, вчителька за фахом, довголітня голова Центральної Управи Організації Українок Канади (1954-1972), її почесна голова (1972); співосновниця (1948), діюча голова (1969-1976), почесна голова (1976-1988) Світової Федерації Українських Жіночих Організацій.

Життєвий шлях Покійної, це служба рідному народові на багатьох різних провідних становищах: голова Комітету Українок Канади — Відділ Торонто, засновниця і директор „Товариства Українська Спадщина і Музею в Канаді", член дирекцій: Української Кредитової Спілки Торонто, Спілки Видавництво „Новий Шлях", Осередку Української Культури й Освіти, почесний член Президії Українського Національного Об'єднання Канади, член і заступник голови Президії Світового Конгресу Вільних Українців, провідний член Канадського Червоного Хреста, міжнародного Руху Матерів Канадської місії для справ ЮНЕСКО і член Національної Жіночої Ради Канади.

Доцінюючи віддану працю Покійної, відзначено її Шевченківською медалею, срібною королівською медалею, провінційний уряд Онтаріо іменував її в 1975 р. „Жінкою Онтаріо", Відділ Комітету Українок Канади в Торонто „Жінкою 1975 року", також багатьма іншими почесними грамотами.

Низько хилимо голови перед творчим життєвим змагом Покійної перед її багатою духовістю.

ВІЧНА І СЛАВНА ПАМ'ЯТЬ ВІРНІЙ НЕЗЛАМНІЙ ДОЧЦІ НАШОГО НАРОДУ!

Екзекутива СФУЖО

Історично-науковий панель в Ню Йорку

З рамени Метрополітального Комітету 1000-річчя Хрищення Руси-України і заходом комісії зовнішніх пресових зв'язків, в Ню Йорку відбувся історично-науковий панель, перший такого роду. Прелеґенти, суспільно-релігійні діячі, відомі українській громаді, вибрали дуже цікаві і актуальні теми і дали присутнім змогу глибше запізнатися з історією християнства, яка мала домінуючий вплив на розвиток високої освіти і культури в Україні і Східній Европі.

Прелеґентів представив слухачам голова метрополітального Комітету Р. Гуглевич. Він подав коротко інформації про святкування ювілейного року, а дальше ведення програмою передав голові Комісії зовнішніх зв'язків Славі Рубель, яка поінформувала гостей про кожного викладача.

Перший виступив о. протопресвітер Іван Ткачук, настоятель української православної церкви Всіх Святих, капелян сумівської молоді, видавець християнського журналу „Вісник", на тему „Що дало нам Хрищення Руси-України". Почавши від легендарної появи на горах Києва апостола Андрія Первозванного, предвісника християнізації України, та місійного значення Києва, що мав стати святим городом і нести світло Христової Правди у Східню Европу, прелеґент у хронологічному порядку насвітлив всі важливі події, які мали вирішальний вплив на розвиток української національно-релігійної культури. Дещо ширше зупинився на заснуванні Печерської лаври, огнища і світла Божої правди і науки на всю Східню Европу. З її мурів вийшли перші проповідники, місіонери-мученики, літописці, містці. Там зродився прекрасний київсько-церковний напів, який пізніше поширився і на Московію, також славне мозаїчне мистецтво. Зупинився на значенні Києво-Могилянської академії, огнища високих наук. За князя Ярослава Мудрого вийшов перший правний кодекс у Східній Европі демократичного характеру „Руська Правда". Отець Ткачук перейшов й інші історичні етапи аж до найновіших часів, згадав і про те, що вже в Київській державі існувала рівноправність жінок. Свою вичерпну доповідь він закінчив закликом: „Тільки праця вирве нас з неволі, тож до праці, брати!"

Проф. Леонід Рудницький, відомий учений, автор наукових публікацій, член УКУ в Римі, УВУ, проф. коледжу у Філядельфії, автор англомовної „Енциклопедії світової літератури XX століття", знавець релігійних справ, говорив на тему „Ми і наше ставлення до України в рамках 1000-річчя". Прелеґент порушив дуже актуальні справи, підкреслив велику потребу документальних матеріялів, які треба б вже опрацювати для телевізії і радіо з тематикою Хрищення України, намагатися при тому охопити якнайбільші кола українців у світі, а найголовніше, наших братів в Україні. Нашим завданням, заявив проф. Рудницький, є сповняти духовну місію для наших братів і сестер в Україні, нести їм слово правди і бути з ними в постійному духовному зв'язку, тобто, сприяти активно духовному відродженню на Батьківщині. Старатися розбудити в народі християнську стихію та оживити спілкування брата з братом. Наше завдання, повинність безперервно огненним словом правди про нас бомбардувати світ. Ядром доповіді була думка, ювілей 1000-річчя Хрищення України повинен об'єднати під свій прапор увесь український народ на поселеннях, об'єднати нас духовно з нашим народом в Україні, поневоленим, переслідуваним, але нескореним, нести їм моральну допомогу і світло надії, що вони не забуті і що ми завжди з ними.

Отець Роман Мірчук, знавець історії Церкви, яку викладав, парох церкви свв. Петра і Павла в Джерзі Ситі, виховник молоді, вибрав тему „Характеристика київського християнства". В своїй дуже цікавій доповіді він проаналізував прикмети українського християнства, які в своїй інтерпретації Божої науки й ідей християнства в основах відрізнялися від розуміння християнського духа візантійських ченців.

Три питомі риси і прикмети світосприймання українським духовенством віри Христової характеризували глибоку духовість і гуманність ідей Христової науки. Прелеґент так начеркнув їх: „Євангельський дух, що означало — служити народові, бути світлом правди для світу у всіх аспектах родинного і державного життя, а в той же час візантійське чернецтво проповідувало суворий аскетичний дух спасіння власної душі. Другою рисою і прикметою української духовної науки було мирянство, що означало — бути завжди добрим прикладом життя для ближніх, служити їм практично. Наші ченці-місіонери ішли на дику Північ ширити слово Божої правди серед примітивних племен і вмирали мученичою смертю з любови до Бога і ближнього, до людини. Таким яскравим прикладом глибокоморальних і гуманно-етичних прикмет християнської ідеї в Русі-Україні був князь Володимир Великий, якого за його доброту народ називав 'Ясним сонечком'. Третьою характерною рисою християнської науки на Україні була толерантність. У Київській державі не було релігійних переслідувань-інквізицій, ані кари смерти. Була поширена вселенність думки: кожна людина є сотворіння Боже, але в парі з тим була сильно закорінена гордість, як ми це сьогодні стверджуємо, за національне 'я', гордість на руську землю".

Д-р Юрій Солтис, голова Ділового Комітету Тисячоліття Християнства в Україні, проф. еспанської літератури, знавець мов, виступив з темою „Святкування 1000-річчя Християнства в Америці". Доповідь д-ра Ю. Солтиса була більше інформативного характеру, про святкування ювілею у Вашінгтоні і взагалі в ЗСА.

Проф. Рудницький подав ще дуже цінні інформації про підготову до ювілею в Німеччині. Там підготовляються фільми про Хрищення України, а також про Блаженнішого Патріярха сл. п. Йосифа Сліпого, які будуть висвітлені на німецькій телевізії. Для передач в Україну опрацьовуються теми „Слово о законі і благодати" та „Релігія в житті українського народу". Вони будуть передані через радіо станцію св. Софія. Як зазначив проф. Рудницький, ми боронили християнський Захід від навали турецьких і татарських орд, тож треба, щоб вільний Захід усвідомив собі нашу важну історичну ролю на сході Европи.

А. Заборська-Гелетей

Збори кредитівки „Самопоміч" у Дітройті

Президент кредитівки інж. Богдан Андрушків у своєму звіті зосередив заваги на справах внутрішнього урядування, яке обіймає технічне поліпшення, персонал та відмолодження складу дирекції кредитівки.

Якщо ходить про технічне поліпшення обслуги членів, то впровадження нової компюторської системи ще до кінця цього року осягне ту ціль. Це зв'язано нерозривно зі справою персоналу. Поширення обслуг кредитівки, різноманітність фінансових операцій вимагає підвищення професійного знання працівників. Вимога більших кваліфікацій в майбутньому буде потягати за собою потребу більшого винагородження працівників, що дирекція кредитівки, свідома цього, вже перевела в життя.

Для забезпечення тяглости розвитку та дальших успіхів господарки кредитівки, потрібні до складу дирекції свіжі, молоді сили, які своїм знанням та зацікавленням кредитівкою запевнили б її членам, а тим самим українській громаді, ті користі, які дає своя фінансова установа.

Скарбник Володимир Гупалівський, аналізуючи фінансовий стан, подав височу активів, яка осягнула суми 48,608,516 дол. Приходи в останньому році виносили 3,898,169 дол. Вказав на те, що більша частина приходів походить з інвестицій і що все ще замало позичок.

Голова Контрольної комісії д-р Маріян Юзич проаналізував форми контролі праць кредитівки та ствердив на їх підставі її правильність та згідність із обов'язуючими законами.

Інж. Богдан Петріна, голова Номінаційної комісії, подав прізвища трьох кандидатів на наступні три роки до дирекції. Адріян Блюй, інж. Любомир Липецький та Зенон Василькевич були вибрані одноголосно.

Річний бенкет кредитівки відбувся на другий день, 21-го лютого. Маючи вже усталену добру славу, він звичайно стягає велику кількість членів. Користаючи з такої нагоди, дирекція уважає за свій обов'язок поділитися з ними думками, які відносяться в першій мірі до майбутности цієї установи. Президент Богдан Андрушків з'ясував процес здобування капіталу та зисків, нагадуючи, що наші гроші, зложені в чужих банках, приносять користь чужим. Українські кредитівки тільки за один рік пожертвували на українські цілі 350 тисяч дол. Він апелював до батьків спрямовувати своїх дітей на вищі економічні студії, наводячи приміри численних можливостей великих заробітків. Володимир Гупалівський вітав членів як голова Централі Українських Кредитових Кооператив Америки та з признанням підкреслив успіхи кредитівки. Заявив, що українські кредитівки протягом свого кількадесятилітнього існування зробили багато добра для нашої громади та нині мають понад півбільйона українського майна.

Минуло 35 літ від заснування кредитівки „Самопоміч". Був це пригожий момент відзначити тих людей, які дали почин до її заснування. З дев'яти членів-ініціяторів залишився тільки д-р Павло Джуль. З вдячністю його відзначено грамотою кисти Едварда Козака. Відзначено також грамотою довголітнього члена дирекції інж. Любомира Липецького, підкреслюючи у першій мірі його далекосяжну ініціятиву через впровадження компюторського урядування в кредитівці в часі, коли це було ще новістю.

Слідувала розвагова частина у виконанні Люби Білаш, естрадної співачки з Едмонтону та танцювальної групи Косарі з Торонто.

Цілим вечором провадив мгр Ігор Козак. Успіх цієї імпрези був вислідом праці члена дирекції Ярослава Конопада, який кожного року є її організатором, і управителя кредитівки Бориса Блюя.

На першому засіданні по Загальних зборах дирекція розділила функції в такий спосіб: президент Богдан Андрушків, заступник д-р Олександер Серафин, скарбник Володимир Гупалівський, секретар мгр Ігор Козак. Адріян Блюй, Романа Дигдало, Ярослав Конопада, Любомир Липецький і Зенон Василькевич — члени.

Володимир Баран

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

ЙОСИФ ЛУКАВСЬКИЙ, член УНС Відд. 324-го Т-ва „Мир" у Філядельфії, помер 27-го січня 1988 року на 74-му році життя. Нар. 21-го травня 1915 року в Філядельфії, Па. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку двох синів і двох внуків. Похорон відбувся 1-го лютого 1988 року на цвинтарі Св. Марії на Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ІВАН ГАРРІСОН, член УНС Відд. 236-го в Сейр, Па., помер 4-го березня 1988 року на 78-му році життя. Народився 1910 року в Сейр, Па. Членом УНС став 1930 року. Залишив у смутку дружину Луїзу, сина Івана та сестри Анну, Гелен і Йосифину та троє внуків. Похорон відбувся 7-го березня 1988 року на цвинтарі Майога Пойнт, Сейр, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло І. Шкирпан, секр.

ЕМІЛЬ МАГА, член УНС Відд. 407-го в Торонто, Канада, Помер 13-го лютого 1988 року. Нар. 1913 року на Україні, Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку дружину і дві дочки. Похорон відбувся 17-го лютого 1988 року на цвинтарі Глендейл Меморіял Ґарденс в Скарборо, Онатріо.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ОЛЕКСАНДЕР ДРЕКСЛЕР, член УНС Відд. 295-го ім. Св. Духа в Акроні, Огайо, помер 26-го січня 1988 року на 59-му році життя. Нар. 10-го червня 1928 року в Акроні, Огайо. Членом УНС став 1966 року. Залишив у смутку сестру Мері Федор. Похорон відбувся 29-го січня 1988 року на цвинтарі Св. Хреста в Акроні, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Керол Деріс, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 22-го ТРАВНЯ 1988 р.

Дітройт, Миш. Річні загальні збори Т-ва ім. Маркіяна Шашкевича 94-го Відд., о год. 4-ій по пол. в домівці Окружного Комітету СУА при Раен та 11-ій Милі в Дітройті. На порядку нарад звіти та вибір урядовців Відділу на 1988 рік. Проситься всіх членів взяти участь у цих зборах. — Р. Татарський, секр.